

Verhaal

Jezus ís een wonder Sommige steden hebben een lange, ingewikkelde naam. Andere een hele korte. In Israël is een stad met de naam: Troostwijk. Naar die stad is Jezus toegegaan. Dat paste wel mooi: Jezus in Troostwijk. Want Jezus gaf troost aan verdrietige mensen. Maar toch werd niet iedereen blij door wat Jezus vertelde. 'We willen dat je een wonder doet', zeiden sommige mensen tegen hem. 'Vroeger is er ook eens een wonder gebeurd: toen kwam er brood uit de hemel. Kun jij dat ook?' Jezus schudde zijn hoofd. 'Jullie moeten niet denken aan een wonder van vroeger', zei hij. 'Ik ben er nu toch? Ik ben het brood uit de hemel.' 'Hoe kan dat nou?', antwoordden de mensen. 'Jij komt toch niet uit de hemel? Je komt van Jozef, de timmerman! En van Maria. Dat zijn toch je vader en je moeder? Waarom zeg je dan dat je uit de hemel komt?' Jezus legde het uit: 'Dat wonder van vroeger', zei hij, 'van dat brood uit de hemel... dat is al heel lang geleden. De mensen die daarbij waren, leven nu niet meer. Ik geef jullie geen brood, ik geef mezelf. Als je dat gelooft, leef je voor altijd.' De mensen schudden hun hoofd. 'Jezelf geven', herhaalden ze, 'leven voor altijd... dat hebben we allemaal nog nooit gehoord.' Met een diepe rimpel boven hun ogen gingen ze weer naar huis. Ze piekerden en ze peinsden, ze twijfelden en ze mopperden. Het werd er niet gezelliger op. Het was maar goed dat Troostwijk Troostwijk heette. Het kwam vast wel weer goed in de stad!

